

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 4855/16

לפני :
כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט מ' מזוז
כבוד השופטת י' וילנר

המערער : מוחמד שוויקי

נגד

המשיבים :
1. מדינת ישראל
2. עזבון המנוחה מונאס קאסם – המתלונן

ערעור על הכרעת הדין וגזר הדין של בית המשפט המחוזי בירושלים מימים 19.4.2016 ו-2.5.2016 בהתאמה בתפ"ח 20827-06-13 שניתנו על-ידי כב' השופטים י' צבן – סגן נשיא; ר' כרמל; ור' פרידמן-פלדמן ו- כב' השופטים י' צבן – סגן נשיא; ר' כרמל; ובי' צ' גרינברגר

תאריך הישיבה : כ"ב בתמוז התשע"ח (05.07.2018)

בשם המערער : עו"ד קובי בן שעה; עו"ד יצחק נתן

בשם המשיבה 1 : עו"ד לינור בן אוליאל

בשם המשיבים : עו"ד עומייר א. מריד- מטעם תכנית סנ"ה

החלטה

השופטת י' וילנר :

1. המערער הגיש בקשה להוספת ראייה חדשה בערעור – תצהיר מטעם אסיר בשם מגדבה מחמוד ראיק (להלן: ראיק) אשר נטען לגביו כי ישב עם המדובב בבית הסוהר. בתצהיר מתאר ראיק את נסיבות גביית הודאת המערער על-ידי המדובב. בבקשה נטען כי במסגרת התצהיר מספר ראיק כי בשיחה שקיים עם המדובב סיפר לו הלה כי הוא ביצע פעולות אסורות במסגרת פעולת הדיכוי עם המערער ואף הביע בפניו גילויי חרטה על כך ששיטותיו הפסולות הביאו להודאה השקרית של המערער בכיצוע הרצח

(להלן: התצהיר). המדינה התנגדה לבקשה וטענה כי דינה להידחות. במסגרת הדיון שהתקיים לפנינו הורנו למדינה, טרם שנדון בבקשה, לבחון את הטענות שהועלו במסגרת התצהיר. בהמשך לכך, הגישה המדינה הודעה מטעמה בה נמסר כי מבדיקת הדברים עם המדובב עולה כי הטענות שהועלו במסגרת התצהיר חסרות שחר וכי אין לו כל היכרות עם ראיק.

2. לאחר שמיעת טיעוני הצדדים בעניין זה בדיון שנערך לפנינו ועיון בטענותיהם, אנו סבורים כי דין הבקשה להידחות.

3. ככלל, יש להגיש את כלל הראיות לערכאה הדיונית. החריג לכך הוא הגשת ראיה בשלב הערעור אם הדבר דרוש לשם עשיית צדק, כאמור בסעיף 211 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982. לעניין זה נקבע לא אחת כי השיקולים העיקריים שעל בית המשפט להביא בחשבון בעת דיון בבקשה להגשת ראיות נוספות בשלב הערעור הם אלה: האם המבקש יכול היה להגיש את הראיה הנוספת במהלך הדיון בערכאה הדיונית; האינטרס בדבר שמירה על עקרון סופיות הדיון; והאם יש בראיה החדשה, ככל שתתקבל, כדי לשנות את התוצאה אליה הגיעה הערכאה הדיונית (ע"פ 8027/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 118 והאסמכתאות שם (27.5.2018)).

4. יישום השיקולים האמורים על עניינו מוליך למסקנה כי יש לדחות את הבקשה בשל כל אחד מהנימוקים הבאים:

ראשית, שוכנענו כי ההגנה יכולה הייתה להשיג את הראיה הנדונה עובר לסיום הדיון בערכאה הדיונית. מהבקשה עולה כי השיחות הנטענות עם המדובב המתוארות בתצהיר התרחשו עוד בחודשים יולי-אוגוסט 2013. על אף האמור, הבקשה הנדונה הוגשה רק ביום 18.8.2016, כ-3 שנים לאחר קרות האירועים הנטענים. שנית, מצאנו כי קבלת הבקשה תפגע באופן מובהק בעקרון סופיות הדיון בנסיבות המורכבות של התיק שלפנינו. משמעות החזרת הדיון לערכאה הדיונית היא למעשה ניהול המשפט כמעט מתחילתו, שכן הראיה נוגעת לליבת הדיון. שלישית, נדמה כי אין בראיה הנדונה, המהווה כולה עדות מפי השמועה, כדי להביא לשינוי בממצאים העובדתיים שנקבעו על ידי בית משפט קמא. נזכיר כי עדותו של המדובב בבית המשפט המחוזי, שבמהלכה נחקר ארוכות, התקיימה לאחר מועד התרחשות האירועים הנטענים בתצהיר. לכל האמור יש להוסיף את תשובת המדינה, כאמור, כי לדברי המדובב אין לאמור בתצהיר כל בסיס.

סוף דבר: הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ל' בתשרי התשע"ט (9.10.2018).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט

ש ו פ ט